

Toporzékol a ló benn az istállóban,
Bandi gyerek pedig pattog annál jobban.

„Bandi hé! ne durrants! — mondja a szolgáló, —
Kezemből a sajtárt kirugja a Csákó!”

„Jaj, megsiketülök! Ugyan, hagyd már abba!”
Kiszól a konyhából öreg édes anyja.

De Bandival most nem lehet bánni kurtán,
Egy pillanat alatt künn terem az utcán.

Ott pattog, durrogat széles jó kedvében,
Hogy még a cigány is hallja az alvégen.

Kis gyerek, nagy gyerek irigyli, csodálja:
Milyen nagyot szól a Bandi karikása!

S oda megyen hozzá szomszédból a Berdzi,
Sirva mondja: meghalt huga, a kis Erzsi.

Bandi nem pattog már, csendes lett az utca,
S karikás ostorát maga után huzza.

Pósa Lajos.

Bandi karikása.

Nincsen a faluban boldogabb, mint Bandi,
Madarat lehetne ő vele fogatni.

A mire régóta vágyakozott sokszor,
Ott pattog kezében a karikás ostor.

A bojtár csinálta, másfél rőf a hossza,
Tündér sörényéből van sugara fonva.

Nyele ki van szépen faragva remekre,
Bőrrel is cifrázva, sárga szeggel verve.

Durrant az udvaron. Tyűh, milyen nagyot szól!
Riadva szállnak szét verebek a porból.

Tipeg a nehéz lúd, kácsa is bukdácsol,
Kiabál a kakas, tyúk is kotkodácsol.

